



พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นายโมเช ดายัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอิสราเอลและภริยา เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ณ พระตำหนักนครหลวง กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๒



โดยจะเห็นได้ว่าสถานทูตไทยได้ร่วมกับชาวไทยในอิสราเอลสร้างศาลาไทยเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ครบ 50 ปี เพื่อเป็นของขวัญให้แก่ประชาชนชาวอิสราเอลที่สวนป่า Modiin ด้วย เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพและความร่วมมือระหว่างสองประเทศ

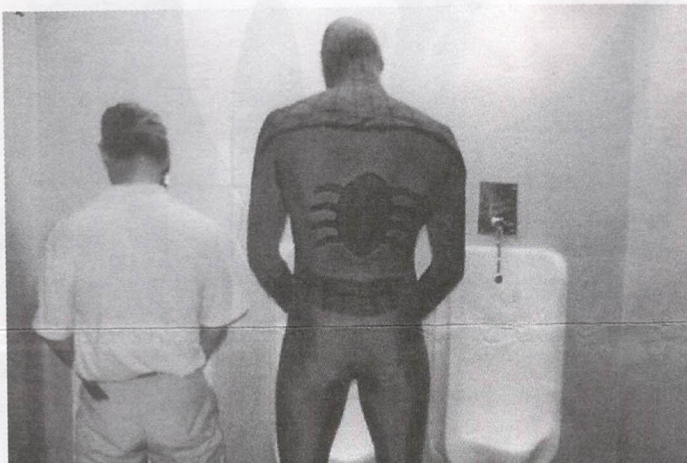
จากความสัมพันธ์ที่ราบรื่นทำให้สถานเอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทยร่วมกับศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (มฟล.) จัดนิทรรศการภาพถ่าย "OUR COUNTRY" และ "50 ปีสายสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล" ซึ่งเป็นผลงานภาพถ่ายของ "อเล็กซ์ ลีวัก" นักถ่ายภาพชาวอิสราเอล ซึ่งมีการนำผลงานไปจัดแสดงทั้งในสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรและอิสราเอลมาจัดแสดงให้ผู้สนใจเข้าชมและศึกษา ณ มฟล. จ.เชียงใหม่

การบันทึกภาพของช่างภาพระดับโลกชาวอิสราเอลนายอเล็กซ์ ลีวัก จะมีมุมมองและถ่ายทอดเรื่องราวที่น่าสนใจอย่างไร สามารถชื่นชมได้ในงานนิทรรศการภาพถ่าย "OUR COUNTRY" และ "50 ปี สายสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล" ที่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มฟล. โดยจะเปิดแสดงจนถึงวันจันทร์ที่ 31 กรกฎาคม 2549 ตั้งแต่เวลา 08.00-22.00 น.

นิทรรศการภาพถ่ายระดับโลก เชื่อมสัมพันธ์ ไทย-อิสราเอล

เมื่อเวลา 11.00 น. วันที่ 6 กรกฎาคม 2549 ที่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (มฟล.) นางยาเอล รูบินสไตน์ เอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทย ได้เดินทางมาเป็นประธานในพิธีเปิดนิทรรศการภาพถ่าย "OUR COUNTRY" และ "50 ปีสายสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล" ซึ่งเป็นผลงานภาพถ่ายของนายอเล็กซ์ ลีวัก ช่างภาพระดับโลกชาวอิสราเอล โดยมีรองอธิการบดีผู้บริหารและคณาจารย์มฟล.รวมทั้งนายอนุพร ต๋อนรับ รองผวจ.เชียงใหม่ให้การต้อนรับ

นางยาเอล ได้กล่าวว่า เป็นครั้งแรกที่มาเยือนจ.เชียงใหม่และขอชื่นชมว่า มฟล.เป็นมหาวิทยาลัยที่สวยงามมาก อนุพร ต๋อนรับ รองผวจ.เชียงใหม่ ได้กล่าวขอบคุณนางยาเอล และชื่นชมที่สถานทูตอิสราเอลให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างไทยและอิสราเอลที่มานับถึง 50 ปี ซึ่งส่วนหนึ่ง



Our C
ภาพแนว
ซึ่งบางค
อย่างทั่ว
ที่มีต่อเพ
เรื่องราว

สามารถ
ดำเนินไป
เรื่องราว
ช่างภาพ

แสดงให้ผู้สนใจเข้าชมและศึกษา ณ มฟล.
จ.เชียงราย

การบันทึกภาพของช่างภาพระดับโลกชาวอิสราเอลนายอเล็กซ์ ลีวัก จะมีมุมมองและถ่ายทอดเรื่องราวที่น่าสนใจอย่างไร สามารถชื่นชมได้ในงานนิทรรศการภาพถ่าย “OUR COUNTRY” และ “50 ปี สายสัมพันธ์ ไทย-อิสราเอล” ที่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มฟล. โดยจะเปิดแสดงจนถึงวันจันทร์ที่ 31 กรกฎาคม 2549 ตั้งแต่เวลา 08.00-22.00 น.

นิทรรศการภาพถ่ายระดับโลก เชื่อมสัมพันธ์ ไทย-อิสราเอล

เมื่อเวลา 11.00 น. วันที่ 6 กรกฎาคม 2549 ที่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (มฟล.) นางยาเอล รูบินสไตน์ เอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทย ได้เดินทางมาเป็นประธานในพิธีเปิดนิทรรศการภาพถ่าย “OUR COUNTRY” และ “50 ปีสายสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล” ซึ่งเป็นผลงานภาพถ่ายของนายอเล็กซ์ ลีวัก ช่างภาพระดับโลกชาวอิสราเอล โดยมีรองอธิการบดีผู้บริหารและคณาจารย์มฟล. รวมทั้งนายพนพร ต้อนรับ รองผวจ.เชียงรายให้การต้อนรับ

นางยาเอล ได้กล่าวว่า เป็นครั้งแรกที่มาเยือนจ.เชียงราย และขอชื่นชมว่า มฟล. เป็นมหาวิทยาลัยที่สวยงามมาก อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างไทยและอิสราเอลที่มานานถึง 50 ปี ซึ่งส่วนหนึ่งได้ถูกถ่ายทอดอยู่ในภาพถ่ายของนายอเล็กซ์ ลีวัก รวมถึงภาพวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในอิสราเอล ทั้งนี้ภาพถ่ายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการแสดงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยและอิสราเอล ทั้งนี้ไทยและอิสราเอลยังได้มีการประสานความร่วมมือในสิ่งดีๆ ร่วมกันต่อไป

รศ. นริวรรธ จินตกานนท์ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนาความสัมพันธ์ภายนอกมฟล. ให้สัมภาษณ์ว่า นางยาเอล ได้ชื่นชมความสวยงามของมฟล. ทั้งเห็นว่าการที่จะร่วมมือทางวิชาการกับมฟล. เนื่องจากจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการกระจายความร่วมมือในด้านต่างๆ ไปสู่ชนบทนอกเหนือจากการกระจุกอยู่ในศูนย์กลางซึ่งนางยาเอลให้ความสนใจอย่างยิ่ง

ภายหลังจากการก่อตั้งประเทศอิสราเอลในปี ค.ศ. 1948 ไทยกับอิสราเอล ก็ได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1854 โดยอิสราเอลมาเปิดสถานเอกอัครราชทูตและส่งเอกอัครราชทูตมาประจำกรุงเทพมหานครตั้งแต่ปี ค.ศ. 1957 และเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1996 ดร. รณรงค์ นพคุณ ยืนพระราชสาส์นตราตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยคนแรก ณ กรุงเทลอาวีฟ ต่อ พณฯ ประธานาธิบดี Ezer Weizmann ตั้งแต่นั้นมาประเทศไทยและประเทศอิสราเอลมีความสัมพันธ์อันดี มาโดยตลอดถึงปัจจุบัน



บทสัมภาษณ์ Alex Levac

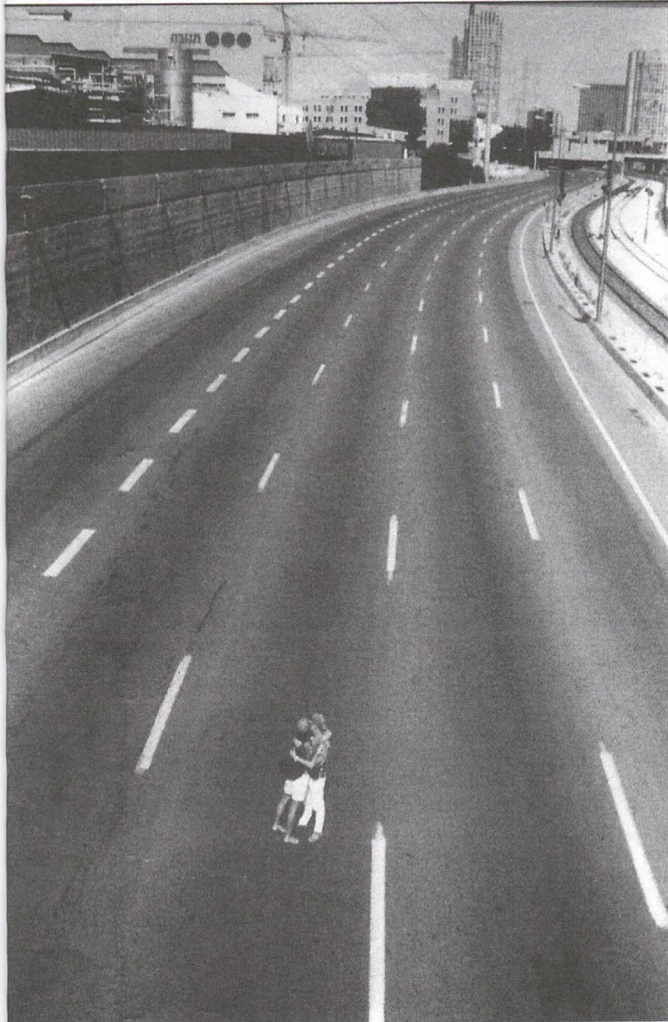
วัฒนธรรมของประเทศนี้ (อิสราเอล) มีความเปิดเผยมาก ถนนสายต่างๆ เปิดโล่ง มีการสื่อสารกันอย่างทั่วถึงและเปี่ยมไปด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ทางสังคม แต่กระนั้น แทบจะไม่มีช่างภาพคนไหนเลยที่จะออกเดินไปทั่วท้องถนนและถ่ายรูปเรื่องราวในชีวิตประจำวัน พวกเขามักจะบันทึกภาพประวัติศาสตร์ ผู้นำคนสำคัญของโลก ดวงดาวหรือไม่กี่พลุเฉลิมฉลอง การถ่ายภาพบนท้องถนนและการถ่ายภาพเชิงสารคดีได้กลายมาเป็นสิ่งที่ล้าสมัย “ผลงานของคุณตกยุคไปแล้ว” ภัณฑารักษ์รุ่นเยาว์ในพิพิธภัณฑ์ชื่อดังคนหนึ่งเคยบอกผม เช่นนั้น “เดี๋ยวนี้คนไม่ค่อยถ่ายรูปแบบนี้กันแล้ว” เธอบอก แต่ผมคิดกับตัวเองว่าตราบดีที่มนุษย์เรายังไม่ล้าสมัย การถ่ายภาพตามท้องถนนที่สื่อความโดยตรงและดำเนินไปตามชนบท รวมทั้งมีความคลาสสิกอยู่ในตัวก็น่าจะยังคงใช้ได้

ในทัศนะของผม การถ่ายภาพความเป็นจริงอย่างที่เป็นนั้

Our Co
ภาพแนวส
ซึ่งบางครั้
อย่างทั่วถึง
ที่มีต่อเพื่อ
เรื่องราวที่



สามารถบ่ง
คำเนิน ไปอ
เรื่องราวขอ
ช่างภาพจะ
ตาเห็นลงบ
ชั่วโมง ช่าง
วิจารณ์
รูปภาพต่าง
ขึ้นมาตาม
ความเป็นจ
ผ
ตะแกรง ผ
เพราะมันย
สถานการณ
ของเขาแล
เลยที่เดียว
และอดทน
ด้วยความ
น้อยที่ไป
เหตุการณ์
วางเหตุกา



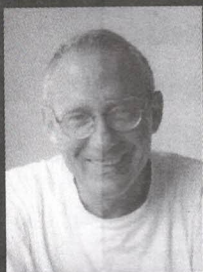
Our Country

ภาพถ่ายในนิทรรศการ Our Country มีเนื้อหามุ่งเน้นเกี่ยวกับผู้คนและวิถีชีวิตประจำวัน อเล็กซ์ ลีวักได้ผสมผสานเทคนิคการถ่ายภาพแนวสารคดีและแนว อิมเพรสชันนิสต์เข้าด้วยกัน เพื่อเผยแพร่ให้เห็นแง่มุมที่ลุ่มลึกอันแฝงอยู่ในกิจวัตรประจำวันและสิ่งธรรมดาสามัญ ซึ่งบางครั้งผู้คนอาจปล่อยให้สิ่งละอันพันละ น้อยเหล่านี้ผ่านเลยไป หากไม่ได้ใส่ใจมากพอ

อเล็กซ์ ลีวักได้ให้ความเห็นไว้ว่า วัฒนธรรมของอิสราเอลนั้น “มีความเปิดเผยมากที่สุด ถนนสายต่างๆ เปิดโล่ง มีการสื่อสารกันอย่างทั่วถึงและเปี่ยมไปด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ทางสังคม...มีคณะละครที่แสดงบนท้องถนนให้ชมกันตลอด 24 ชั่วโมง”

นิทรรศการภาพถ่ายนี้ประกอบด้วยรูปภาพที่มีเสน่ห์ดึงดูด เลียบคม ขบขัน และสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจอย่างลึกซึ้งของช่างภาพที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ นี่คือผลงานที่ดำเนินไปตามขนบของช่างภาพแนวเพื่อชีวิต “เป็นงานที่ถ่ายภาพซ้ำของช่วงเวลาที่ผ่านมาแล้ว และบันทึกเรื่องราวที่ยังคงอยู่ก่อนที่จะผ่านเลยไปจากโลกนี้”

อเล็กซ์ ลีวัก



อเล็กซ์ ลีวัก เกิดในนครเทล อาวีฟ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ หลังจากจบการศึกษาด้านการถ่ายภาพจาก the London College of Printing เขาเริ่มการทำงานเป็นช่างภาพอิสระในประเทศบราซิล (พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๑๖) แล้วย้ายไปยังกรุงลอนดอน (พ.ศ. ๒๕๑๖-๒๕๒๒) และลอสแอนเจลิส (พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๒๔) ก่อนจะตั้งหลักฐานในกรุงเยรูซาเลม อเล็กซ์ ลีวัก นำผลงานไปแสดงในสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และ อิสราเอล (พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๔๓) ในปี ๒๕๒๖ เขาเป็นช่างภาพของหนังสือพิมพ์รายวัน “Hadshoth” และตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ เป็นต้นมา อเล็กซ์ ลีวัก ก็เป็นช่างภาพประจำของหนังสือพิมพ์รายวัน “Ha’aretz” ในนครเทล อาวีฟ ผลงานของเขาปรากฏอยู่ตามสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น “Eyes upon Zion” (พ.ศ. ๒๕๓๖) “Tel-Aviv Serenade” (พ.ศ. ๒๕๔๒) “Our Country” (พ.ศ. ๒๕๔๓) เป็นต้น

สามารถบ่งบอกถึงหลักข้อหนึ่งที่เรามักอาจโต้แย้งได้ นั่นก็คือการ บารูปมีความซับซ้อน บารูปดูเรียบง่าย แต่รูปเหล่านั้นมักจะบอก
ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เหตุการณ์ที่ล่วงผ่านไป แล้ว และการบันทึก อะไรบางอย่างกับเราเสมอ

เรื่องราวของสิ่งที่ยังคงอยู่ก่อนที่จะสูญหายไปจากโลก จากจุดเริ่มต้น การถ่ายรูปเชิงสารคดียังมีคุณประโยชน์อีกประการหนึ่ง
ช่างภาพจะรู้สึกว่าได้รับเชิญให้เดินไปตามท้องถนนและบันทึกภาพที่ นั่นก็คือการสามารถถ่ายทอดมุมมองของช่างภาพได้ การตั้งกล้อง

บทต่อเพลงมนุษย์ นกออกผลงานที่ตนนับเป็ตามขนบของช่างภาพแนวเพื่อชีวิต “เป็นงานที่ถ่ายภาพซ้ำของช่วงเวลาที่ผ่านมาไปแล้ว และบันทึกเรื่องราวที่ยังคงอยู่ก่อนที่จะผ่านเลยไปจากโลกนี้”



อเล็กซ์ สิวัก

อเล็กซ์ สิวัก เกิดในนครเทล อาวีฟ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ หลังจากจบการศึกษาด้านการถ่ายภาพจาก the London College of Printing เขารับการทำงานเป็นช่างภาพอิสระในประเภทสตรีท (พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๑๗) แล้วย้ายไปยังกรุงลอนดอน (พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๒๒) และลอสแอนเจลิส (พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๒๔) ก่อนจะตั้งหลักฐานในกรุงเยรูซาเลม อเล็กซ์ สิวัก นำผลงานไปแสดงในสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และ อิสราเอล (พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๔๓) ในปี ๒๕๒๖ เขาเป็นช่างภาพของหนังสือพิมพ์รายวัน “Ha'aretz” ในนครเทล อาวีฟ ผลงานของเขาปรากฏอยู่ตามสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น “Eyes upon Zion” (พ.ศ. ๒๕๓๗) “Tel-Aviv Serenade” (พ.ศ. ๒๕๔๒) “Our Country” (พ.ศ. ๒๕๔๓) เป็นต้น

สามารถบ่งบอกถึงหลักข้อหนึ่งที่เรามาไม่อาจโต้แย้งได้ นั่นก็คือการคำนึงไปอย่างต่อน้อง เหตุการณ์ที่ล่วงผ่านไปแล้ว และการบันทึกเรื่องราวของสิ่งที่ยังคงอยู่ก่อนที่จะสูญหายไปจากโลก จากจุดเริ่มต้น

บางรูปมีความซับซ้อน บางรูปดูเรียบง่าย แต่รูปเหล่านั้นมักจะบอกอะไรบางอย่างกับเราเสมอ

เรารู้สึกว่าได้รับเชิญให้เดินไปตามท้องถนนและบันทึกภาพที่ตาเห็นลงบนแผ่นฟิล์ม คณะละครบนท้องถนนมิให้หมกมุ่นตลอด 24 ชั่วโมง ช่างภาพต้องอดทนระยะและหฤศภาพของสิ่งละอันพันละน้อยตามกิจารณญาณของตนเอง ก่อนจะกลับไปห้องมืดล้างแผ่นฟิล์มและพิมพ์รูปภาพต่างๆ ออกมาตามกระบวนการ เหนืออนว่าเราต้องสร้างโลกใหม่ขึ้นมาตามที่เราเลือก รวมทั้งผสมผสานรูปภาพต่างๆ ที่ฉายให้เห็นถึงความจริงเข้าด้วยกันผ่านสายตาของตัวเองด้วย

การถ่ายภาพเชิงสารคดียังมีคุณสมบัติอีกประการหนึ่ง นั่นก็คือเราสามารถถ่ายทอดมุมมองของช่างภาพได้ การตั้งกล้องไว้ที่มุมหนึ่งของถนนและบันทึกรูปภาพของสิ่งอะไรก็ตามที่ผ่านไปมาทุกๆ 5 วินาทีนั้น ยังไม่เพียงพอ บางสิ่งบางอย่างต้องมาจากจิตวิญญาณของช่างภาพมาจากสมอง มาจากบุคลิก มาจากมุมมองส่วนตัวที่เขามองต่อโลกใบนี้ ช่างภาพสองคนไม่อาจมองเห็นเหตุการณ์หนึ่งจากมุมมองเดียวกันได้ นิทรรศการในครั้งนี้เช่นเดียวกัน ได้ถือสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองส่วนตัวของคนที่สนิชภาพเบื้องหน้า

ORLAN SITVAT

ผมไม่ได้ถาวรมากนัก ผมมองสิ่งต่างๆ ราวกับว่ามองผ่านและแกรง ผมจึงคอยคัดลึนใจเลือกช่วงเวลาหนึ่งๆ ผมสนุกที่ได้ถ่ายรูปประรมันยังทำให้ผมได้เห็นมุมมองสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่อยู่นอกกรอบได้ มีสถานการณ์มากมายที่จะช่วยให้ช่างภาพได้แสดงออกถึงความสามารถของเขาและสภาพแวดล้อมนั้นเรียกได้ว่าแทบจะกระโดดเข้ามาหาคุณดทันทีเดียว แต่ยังมีรูปภาพจำนวนมากที่ต้องอาศัยการทำงานอย่างหนักและอดทนเพื่อที่จะได้มา ผมอยากใช้รูปของผมทุกรูปยิ่งใหญ่โตมไป้วยความหมายทางประวัติศาสตร์สังคมและมนุษย์ แต่ก็ยังมีจำนวนน้อยที่ไปถึงระดับนั้น บอ่ยอมรับที่รูปของผมเป็นเพียงการบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ความตลกขบขันที่สามารถเห็นได้ด้วยตาและการจัดแต่งตุ๊กตาต่างๆ ที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับที่ตีความกัน